

Samling af Afgørelser

Sag T-402/13

**Orange
mod
Europa-Kommissionen**

»Konkurrence — administrativ procedure — beslutning om iværksættelse af en kontrolundersøgelse — proportionalitet — egnet karakter — nødvendighed — ingen vilkårlighed — begrundelse«

Sammendrag – Rettens dom (Fjerde Afdeling) af 25. november 2014

1. *Konkurrence — administrativ procedure — Kommissionens kontrolbeføjelse — anvendelse af en beslutning om kontrolundersøgelse — Kommissionens skønsbeføjelser — grænser — overholdelse af proportionalitetsprincippet*

(Rådets forordning nr. 1/2003, art. 20, stk. 4)

2. *Konkurrence — kompetencefordeling mellem Kommissionen og de nationale konkurrencemyndigheder — en national konkurrencemyndigheds beslutning, hvorved den accepterer tilsagn eller fastslår, at det ikke er nødvendigt at gribe ind — uden betydning for anvendelsen af princippet om ne bis in idem*

(Art. 101 TEUF og 102 TEUF; Rådets forordning nr. 1/2003, art. 5)

3. *Konkurrence — kompetencefordeling mellem Kommissionen og de nationale konkurrencemyndigheder — underretning om en national konkurrencemyndigheds beslutningsforslag — forpligtelse for Kommissionen til at fratage denne myndighed dens kompetence — foreligger ikke — uden betydning for Kommissionens mulighed for senere at indlede sin egen undersøgelse*

(Art. 101 TEUF og 102 TEUF; Rådets forordning nr. 1/2003, art. 11, stk. 4 og 6)

4. *Retslig procedure — fremsættelse af nye anbringender under sagens behandling — betingelser — uddybning af et allerede fremført anbringende — formaliteten*

[Rettens procesreglement, art. 44, stk. 1, litra c), og art. 48, stk. 2]

5. *Konkurrence — administrativ procedure — overholdelse af retten til forsvar — den berørte virksomhed kan først fuldt ud gøre denne ret gældende efter fremsendelsen af klagepunktmeddelelsen — forpligtelse for Kommissionen til at underrette virksomheden om genstanden for og formålet med undersøgelsen på tidspunktet for den første foranstaltning, der iværksættes over for denne*

(Rådets forordning nr. 1/2003)

6. *Konkurrence — administrativ procedure — Kommissionens kontrolbeføjelse — beslutning om iværksættelse af en kontrolundersøgelse — begrundelsespligt — rækkevidde — klar angivelse af tungtvejende indicier, der begrundet en mistanke om en overtrædelse — domstolskontrol — forpligtelse for Retten til at foretage en materiel prøvelse af indholdet af disse indicier — betingelser*

(Rådets forordning nr. 1/2003, art. 20, stk. 4)

1. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 22-24, 53, 68 og 72)

2. Princippet *ne bis in idem* skal ganske vist overholdes i procedurer om pålæggelse af bøder, som henhører under konkurrenceretten. På det konkurrenceretlige område forbyder dette princip, at en virksomhed domfældes eller atter forfølges for en konkurrencebegrænsende adfærd, for hvilken den allerede er blevet pålagt en sanktion, eller med hensyn til hvilken den er blevet erklæret ansvarsfri ved en tidligere beslutning, der ikke længere kan anfægtes.

Medlemsstaternes konkurrencemyndigheder er imidlertid ikke bemyndiget til at træffe beslutninger, hvorved det fastslås, at en virksomhed ikke er ansvarlig for en overtrædelse af artikel 101 TEUF eller 102 TEUF, dvs. at konstatere, at der ikke er sket en tilsidesættelse af den pågældende artikel, idet det fremgår såvel af ordlyden og opbygningen af forordning nr. 1/2003 som af dens mål, at en fastslåelse af, at artikel 101 TEUF eller 102 TEUF ikke er tilsidesat, er forbeholdt Kommissionen, selv om denne artikel anvendes under en procedure, der gennemføres af en national konkurrencemyndighed. I denne henseende risikerer en national konkurrencemyndigheds vedtagelse af en sådan »negativ« beslutning om realiteten at skade den ensartede anvendelse af artikel 101 TEUF og 102 TEUF, hvilket er et af de mål med forordning nr. 1/2003, som er fremhævet i første betragtning til forordningen, da den kan hindre Kommissionen i efterfølgende at fastslå, at den pågældende praksis udgør en tilsidesættelse af disse bestemmelser i EU-retten. Når en medlemsstats konkurrencemyndighed i henhold til artikel 5 i forordning nr. 1/2003 accepterer tilsagn eller konstaterer, at der ikke er nogen grund til at gribe ind, kan den ikke anses for at have vedtaget en beslutning om, at der ikke foreligger en overtrædelse af artikel 101 TEUF eller 102 TEUF. Hvad angår anvendelsen af princippet *ne bis in idem* kan en virksomhed derfor ikke med føje henvise til den beslutning, som en national konkurrencemyndighed har vedtaget i forhold til denne.

(jf. præmis 29-31)

3. På konkurrenceområdet forholder det sig således, at selv om Kommissionen, når den modtager et beslutningsforslag fra en national konkurrencemyndighed i henhold til artikel 11, stk. 4, i forordning nr. 1/2003, har mulighed for at udøve det prærogativ og den skønsbeføjelse, som den er tillagt i medfør af samme forordnings artikel 11, stk. 6, med henblik på at fratage en medlemsstats konkurrencemyndighed dens kompetence til at anvende artikel 101 TEUF og 102 TEUF i et konkret tilfælde, følger det imidlertid ikke heraf, at Kommissionen i det tilfælde, hvor den ikke er enig i den vurdering vedrørende anvendelsen af artikel 101 TEUF og 102 TEUF, der fremgår af det beslutningsforslag, som en medlemsstats konkurrencemyndighed har fremsendt, eller i det tilfælde, hvor den er i tvivl herom, nødvendigvis er forpligtet til at indlede en procedure i henhold til artikel 11, stk. 6, i forordning nr. 1/2003, eller at den omstændighed, at Kommissionen ikke indleder en sådan procedure, forhindrer den i på et senere tidspunkt at foretage sin egen undersøgelse og derved nå til en anden konklusion end den, som den nævnte konkurrencemyndighed er nået frem til.

Den omstændighed, at Kommissionen ikke griber ind i henhold til artikel 11, stk. 6, i forordning nr. 1/2003, kan således ikke anses for en anerkendelse af, at den nationale konkurrencemyndigheds beslutning er velbegrundet i forhold til artikel 102 TEUF.

(jf. præmis 35, 36 og 39)

4. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 45-47, 85 og 86)

5. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 77-81 og 90)

6. Kravet om en beskyttelse mod offentlige myndigheders vilkårlige eller uforholdsmæssige indgreb i forhold af privat karakter, hvad enten der er tale om fysiske eller juridiske personer, er et generelt EU-retligt princip

For at overholde dette generelle princip skal en kommissionsbeslutning om iværksættelse af en kontrolundersøgelse i henhold til artikel 20, stk. 4, i forordning nr. 1/2003 have til formål at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at kontrollere rigtigheden og rækkevidden af en bestemt faktisk eller retlig situation, som Kommissionen allerede er i besiddelse af oplysninger om, som udgør tilstrækkeligt tungtvejende indicier til at begrunde en mistanke om, at konkurrencereglerne er overtrådt.

I den sammenhæng udgør undersøgelsen af, om Kommissionen, inden den vedtog kontrolundersøgelsesbeslutningen, rådede over tilstrækkeligt tungtvejende indicier til at begrunde en mistanke om, at konkurrencereglerne var overtrådt, dog ikke den eneste måde, hvorpå Retten kan sikre, at den nævnte beslutning ikke var vilkårlig. Undersøgelsen af en beslutnings begrundelse giver således tillige retten mulighed for at påse, at princippet om beskyttelse mod vilkårlige eller uforholdsmæssige indgreb er overholdt, idet den nævnte begrundelse gør det muligt at klarlægge, hvorfor det påtænkte indgreb inden for de pågældende virksomheder er berettiget

For det tilfælde, at Retten finder, at de formodede overtrædelser, som Kommissionen har til hensigt at undersøge, og de oplysninger, som kontrolundersøgelsen skal vedrøre, er angivet tilstrækkeligt præcist i Kommissionens kontrolundersøgelsesbeslutning, kan den således fastslå, at den nævnte beslutning ikke var vilkårlig, uden at det er nødvendigt at foretage en materiel prøvelse af indholdet af de indicier, som Kommissionen rådede over på det tidspunkt, hvor den vedtog den pågældende beslutning.

(jf. præmis 83, 84, 87, 89 og 91)